

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧОРТКІВСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПІДПРИЄМНИЦТВА І БІЗНЕСУ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор ЧННІБ ЗУНУ

Надія ІУЛЬЧИЦЬКА

2025 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Проректор з науково-
педагогічної роботи**
Віктор ОСТРОВЕРХОВ

2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА

**з дисципліни «Соціальна психологія»
ступінь вищої освіти – бакалавр
галузь знань – 05 Соціальні та поведінкові науки
спеціальність – 053 Психологія
освітньо-професійна програма – Психологія**

кафедра фундаментальних та спеціальних дисциплін

Форма навчання	Курс	Семестр	Лекції (год.)	Практ. (год.)	ІРС (год.)	Тренінг (год.)	Самост. робота студ. (год.)	Разом (год.)	Екз. (сем.)
Денна	2	3	30	30	4	8	78	150	3
Заочна	2	3	8	4	-	-	138	150	4

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми підготовки бакалавра галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» спеціальності 053 «Психологія», затвердженої Вченою радою ЗУНУ (протокол № 11 від 26.06.2024 р.).

Робочу програму склала доцент кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін Галина ЧЕКАЛОВСЬКА

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін (протокол № 1 від 26.08.2025 р.)

Завідувач кафедри

Людмила ДЕРМАНСЬКА

Гарант ОПП

Тетяна ГРИЦІВ

СТРУКТУРА РОБОЧОЇ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Соціальна психологія»

1. Опис дисципліни «Соціальна психологія»

Дисципліна «Соціальна психологія»	Галузь знань, спеціальність, СВО	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 5	галузь знань 05 – «Соціальні та поведінкові науки»	Статус дисципліни <u>блок</u> <u>обов'язкових дисциплін, цикл</u> <u>професійної підготовки</u> Мова навчання українська
Кількість залікових модулів – 5	спеціальність 053 – «Психологія»	Рік підготовки: <i>Денна</i> – 2 <i>Заочна-2</i> Семестр: <i>Денна</i> – 3 <i>Заочна</i> – 3,4
Кількість змістових модулів – 3	Ступінь вищої освіти – бакалавр	Лекції: <i>Денна</i> – 30 год. <i>Заочна</i> – 8 год. Практичні заняття: <i>Денна</i> – 30 год. <i>Заочна</i> – 4 год.
Загальна кількість годин – 150		Самостійна робота: <i>Денна</i> – 78 год. <i>Заочна</i> - 138 Індивідуальна робота : <i>Денна</i> – 4 год. <i>Тренінг ДФН</i> -8 год
Тижневих годин – 10, з них аудиторних – 4		Вид підсумкового контролю – екзамен

2. Мета і завдання дисципліни «Соціальна психологія»

2.1. Мета вивчення дисципліни.

Дисципліна «Соціальна психологія» спрямована на формування у студентів знань, умінь та компетентностей щодо механізмів соціальної поведінки людини, закономірностей міжособистісних взаємодій та групової динаміки. Вивчення дисципліни дозволяє зрозуміти психологічні процеси, що відбуваються в соціальному середовищі, розвивати навички аналізу соціальних явищ, прогнозування поведінки груп і окремих індивідів, а також ефективної комунікації і взаємодії у різних соціальних контекстах.

2.2. Завдання вивчення дисципліни

1. Ознайомити студентів з сутністю, місцем і роллю соціальної психології в системі наукового знання, її концептуальним апаратом.
2. Ознайомити студентів з основами поняттями, принципами, концепціями та школами соціальної психології.
3. Навчити майбутнього фахівця застосовувати методи соціальної психології з метою дослідження соціально-психологічні явища.
4. Сприяти становленню у майбутніх фахівців здатності вбачати та усвідомлювати соціально-психологічні проблеми особистості, її соціалізації, активізувати особистісний та творчий потенціал.
5. Виробити у студентів уміння використовувати прийоми і способи вербальної і невербальної комунікації для успішної взаємодії з людьми.
6. Формувати у студентів розуміння природи і специфіки проблем міжособистісної взаємодії людей.
7. Розвивати уміння аналізувати внутрішньогрупові і міжгрупові відносини, соціально-психологічні явища у великих групах.

2.3. Найменування та опис компетентностей, формування котрих забезпечує вивчення дисципліни.

СКЗ. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків (зокрема, в контексті організації заходів раннього втручання)

СК8. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову, в тому числі особам, які отримали психологічні травми, зокрема внаслідок війни).

СК9. Здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну роботу відповідно до запиту

2.4. Передумови для вивчення дисципліни.

Перелік дисциплін, які мають бути вивчені раніше, перелік раніше здобутих результатів навчання тощо.

Робоча програма навчальної дисципліни «Соціальна психологія» передбачає тісний зв'язок з раніше вивченими студентами дисциплінами і, зокрема, спирається на теоретичні положення, які розглядаються в курсах «Історія психології», «Загальна психологія», «Вікова та педагогічна психологія», «Експериментальна психологія», «Анатомія та еволюція нервової системи людини», «Вступ до спеціальності» та ін. і є логічним їх продовженням, що дає змогу розширити і поглибити систему психологічних знань майбутніх фахівців психології.

2.5. Програмні результати навчання.

ПРН9. Пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі

професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання (зокрема, щодо організації заходів раннього втручання).

ПРН12. Складати та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, ігор, тренінгів, тощо, відповідно до

вимог замовника.

ПРН13. Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.

ПРН16. Знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога.

3. Програма навчальної дисципліни:

Змістовий модуль 1. ПРЕДМЕТ, ІСТОРІЯ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Тема 1. Соціальна психологія як наука і навчальна дисципліна.

Предмет і завдання соціальної психології. Місце соціальної психології у системі наукового знання. Етапи становлення соціальної психології. Основні теоретичні напрями розвитку сучасної соціальної психології. Соціально-психологічні ідеї і загальнолюдські цінності.

Ключові поняття:

соціальна психологія, соціальне, психічне, соціально-психологічна реальність, соціально-психологічне відображення, груповий суб'єкт діяльності, група, первинна група, колектив, соціальна спільність, соціально-нормативна регуляція, соціальна психіка, психологія народів, психологія мас, нормативний порядок (соціальна поведінка), соціальна фасилітація, соціальна інгібіція, публічний ефект, групова динаміка, топологічна психологія, психотехніка.

Тема 2. Методологія і методи дослідження соціальної психології.

Методологічні засади соціально-психологічного дослідження. Проблема якості та достовірності соціально-психологічної інформації. Використання гіпотез і теорії. Методи спостереження, вивчення документів та опитування. Метод експерименту і тестування. Соціометрія. Соціально-психологічний тренінг як метод саморозвитку особистості. Дискусійні проблеми застосування методів соціально-психологічного пізнання та етика експериментування. Ідея фундаментального соціально-психологічного експерименту.

Ключові поняття:

методологія, методи, програма дослідження, гіпотеза дослідження, вибірка, точність інформації, валідність, надійність, інтерпретація, спостереження, експеримент, опитування, тест, теорія, соціометрія, соціально-психологічний тренінг, дослідна програма, освітня технологія, програма розвитку особистості.

Тема 3. Суспільні відносини і проблема спілкування в психології.

Спілкування і спільність. Спілкування та соціальні відносини. Теоретико-методологічні проблеми дослідження зв'язку суспільних і міжособистісних відносин. Розвиток спілкування в онтогенезі. Спілкування як універсальна форма вияву активності особистості. Значення і функції спілкування у соціальному становленні індивіда.

Ключові поняття:

спілкування, мікросередовище, макросередовище, соціальна роль, стиль виконання ролі, спілкування як реалізація відносин, суспільні відносини, міжособистісні відносини, онтогенез, активність, функції спілкування.

Тема 4. Структура спілкування. Соціальна психологія комунікації.

Модель структури спілкування та її аналіз. Поняття про комунікацію та її особливості. Способи міжсуб'єктного інформаційного зв'язку. Вербальні та невербальні засоби комунікації. Соціально-психологічні бар'єри спілкування. Зворотній зв'язок та його роль у спілкуванні. Види спілкування та діяльності.

Ключові поняття:

екстеріоризація мовлення, комунікація, інтеракція, перцепція, вербальна комунікація, інтеріоризація мовлення, невербальна комунікація, соціальні бар'єри спілкування, зворотній зв'язок, фасцинація; міжіндивідне, індивідуально-групове, міжгрупове та особистісне спілкування.

Тема 5. Спілкування як взаємодія і сприймання людьми один одного.

Анатомія взаємодії та її різновиди. Структурні концепції взаємодії в історичному вимірі. Перцептивний аспект спілкування. Цілі, зміст і механізми взаєморозуміння в процесі спілкування. Явище каузальної атрибуції. Установка і спілкування. Соціально-психологічні способи впливу в процесі спілкування.

Ключові поняття:

взаємодія, структура взаємодії, різновиди інтеракції, стратегія та тактика взаємодії, ідентифікація, емпатія, рефлексія, каузальна атрибуція, установка, стереотип, атракція, соціальний вплив.

Змістовий модуль 2. ОСОБИСТІСТЬ У СОЦІАЛЬНІЙ ПСИХОЛОГІЇ І СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ

Тема 6. Особистість у сфері соціальних відносин.

Розвиток особистості у змінному соціальному оточенні. Особистість як предмет дослідження соціології і психології. Проблематика особистості у соціальній психології. Феномен соціалізації індивіда: поняття, зміст, стадії. Соціально-психологічна структура особистості, підходи і концепції. Соціально-психологічні засоби збереження психічного здоров'я особистості.

Ключові поняття:

особистість, індивід, суб'єкт, індивідуальність, психіка, атракція, соціальне середовище, адаптація, індивідуалізація, інтеграція, онтогенез, філогенез, соціальний тип, соціальна типологія особистості, соціалізація, центрування, спілкування, самосвідомість, інститути соціалізації, соціально-психологічна структура особистості, субординація, координація, здоровий спосіб життя, психотерапія.

Тема 7. Особистість у структурі групових взаємовідносин.

Соціальна установка і диспозиційна регуляція поведінки особистості. Статус і позиція особистості в групі. Соціальна роль як спосіб реалізації статусу і позиції особистості. Особистість як суб'єкт взаємодії і спілкування. Соціально-психологічні якості особистості. Соціально-культурні зміни і напрями розвитку особистості. Перспектива дослідження особистості в соціальній психології.

Ключові поняття:

аттитюд, функції аттитюда, структура аттитюда, внутрішня позиція особистості, диспозиційна концепція регуляції соціальної поведінки особистості, статус, позиція, знеособлена ситуація, особистий контакт, безпосередня взаємодія, соціальна роль, структура ролі, механізми перцептивного захисту, ефект "очікування".

Тема 8. Я-концепція та особиста визначеність людини у соціумі.

Поняття про Я-концепцію особи та її становлення у системі соціальних взаємовідносин. Я-концепція повноцінно-функціональної особистості. Самоефективність, самооцінка і схильність на користь свого Я у контексті соціальних взаємостосунків. Поняття особистої визначеності, соціальний статус і спадкоємні засади розвитку власного Я. Я-концепція як персоніфікація соціальної поведінки та соціальна матриця ідентифікації особистості в соціумі. Значення Я-концепції у житті людини.

Ключові поняття:

Я-концепція, структура Я-концепції, Я-усвідомлюване, Я як об'єкт, Я-концепція як сукупність установок "на себе", когнітивна, оцінювальна та поведінкова складові Я-концепції; самооцінка, реальне Я, дзеркальне Я, ідеальне Я, еґо-ідентичність, концепція самості, самоактуалізація, актуалізація, повноцінно-функціональна особистість, екзистенція, само- ефективність, схильність на користь свого Я, Я-образ, Я-структура, самопрезентація.

Тема 9. Проблема групи в сучасній соціальній психології. Психологія великих груп.

Поняття про групу як соціально-психологічне явище. Сутнісні ознаки групи та їх характеристика. Параметри соціально-психологічного аналізу групи. Поняття про статус, позицію та роль індивіда в групі. Класифікація груп. Психологічний опис (характеристика) великої соціальної групи. Психологічні особливості етнічних груп та українського національного характеру. Поняття про ментальність. Загальна характеристика неорганізованих (стихійних) груп. Соціальні рухи.

Ключові поняття:

група, групові атрибути, велика група, мала група, умовна група, реальна група, референтна група, дифузні групи, асоціації, корпорації, колективи, етнічні групи, групові новоутворення. Групові параметри, групові очікування, санкції, соціальні спільності, соціальний характер, стереотип, модальна особистість, амбіційність, соціальний рух, механізм приєднання до руху, теорія відносної депривації, мобілізація ресурсів.

Тема 10. Зasadничі орієнтири психології малих груп.

Проблема малої соціальної групи в історичній ретроспективі. Наукове обґрунтування малої групи. Класифікація малих груп. Теоретичні концепції малих груп та їх достовірність. Структура і стиль взаємовідносин у малій соціальній групі. Утворення, розвиток та розпад малих груп. Психологічна теорія колективу.

Ключові поняття:

мала група, класифікація малої групи, соціальна інгібіція, коакція, первинна і вторинна групи, формальні і неформальні групи, групи членства і референтні групи, одновимірна модель розвитку малої групи, двовимірні моделі розвитку групи, моделі групоутворення, колектив, психологічна теорія колективу.

Тема 11. Функціонально-динамічні процеси в малій групі.

Поняття, процеси та механізми групової динаміки. Нормативна поведінка у становленні соціальної групи. Феномен групового тиску. Вплив більшості та меншості на функціонування групи. Конформізм та конформність. Референтні групи особистості: концепція, функції та еталони поведінки. Поняття групової згуртованості. Міжособистісна сумісність та соціально-психологічні умови її розвитку. Групові конфлікти і способи їх подолання.

Ключові поняття:

групова динаміка, групові процеси, механізми групової динаміки (розв'язання внутрішньогрупових суперечностей), ідіосинкразичний кредит, психологічний обмін, групові (соціальні) норми, соціальні санкції, конформізм, конформність, нормативний та інформативний впливи, конформна поведінка, нонконформність, ідентифікація, самостійність, "меншість", "більшість", стиль поведінки, "референтний індивід",

“референтна влада”, потенційне соціальне “Я”, нормативна референтна група, порівняльна референтна група, групова згуртованість, міжособистісна сумісність, типи міжособистісної сумісності, конфлікт.

Тема 12. Психологія групового впливу і міжгрупових взаємовідносин.

Соціальна фасилітація як основна форма групового впливу. Соціальна лінь та деіндивідуалізація в груповій взаємодії. Погрупування мислення особистостей як наслідок групового впливу: симптоми, дія, запобігання. Історія і теорія дослідження міжгрупових відносин. Діяльнісний та соціально-експериментальний підходи до розв’язання проблеми міжгрупових взаємовідносин.

Ключові поняття:

соціальна фасилітація, ефект соціальної фасилітації, соціальна лінь, деіндивідуалізація, групова поляризація, соціальне порівняння, погрупування мислення, феномен внутрішньогрупового фаворитизму, міжгрупові взаємовідносини.

Змістовий модуль 3. СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ОРГАНІЗАЦІЙ

Тема 13. Організація як об’єкт соціально-психологічного аналізу.

Соціальна діяльність як чинник виникнення і функціонування організації. Міждисциплінарне дослідження організації: систематизація підходів. Організація як система, її сутнісні ознаки і системоутворювальні функції. Соціально-психологічна регуляція діяльності: принципи організаційної цілісності. Структурно-функціональна модель соціально-психологічної регуляції діяльності організації. Поняття про організаційний клімат.

Ключові поняття:

організація, функції соціальної системи, концентрація, іррадіація, структурно-функціональні принципи, модель цілісного функціонування об’єкта, організаційний клімат, параметри організаційного клімату, соціально-психологічний простір, інформаційний та діловий обмін, мотивація активності організаційної діяльності, соціально-психологічний клімат.

Тема 14. Полімотивація поведінки і спонукання організаційних досягнень.

Організаційне опосередкування мотивації поведінки та проблема полімотивації оргдіяльності. Структурна цілісність механізмів активізації діяльності і поведінки. Модель полімотивації паритетної освітньої діяльності викладача і студентів. Сфера організаційно-практичної або утилітарної мотивації (трудові функції, творча актуалізація, досягнення, кар’єра, винагорода). Сфера інституційної мотивації: спрямованість, механізми, складові. Сфера мотивації організаційного менталітету (оргпричетність, престиж соціальної діяльності, сенс життя).

Ключові поняття:

мотивація, полімотивація, адаптація, влада і підкорення, організаційно-практична (утилітарна) мотивація, організаційно-інституційна мотивація, організаційний менталітет.

Тема 15. Прикладна соціальна психологія. Проблема створення соціально-психологічної служби.

Статус, специфіка та ефективність прикладного дослідження в соціальній психології. Практична соціальна психологія як сфера професійної діяльності. Сучасні тенденції і напрями розвитку прикладної і практичної соціально-психологічної роботи. Завдання, види діяльності та функції соціально-психологічної служби. Основи організації соціально-психологічної служби в освітніх закладах.

Ключові поняття:

фундаментальні і прикладні дослідження, раціональна поведінкова технологія, соціально- психологічне втручання, психологічна служба промислового підприємства, ділова гра, організаційний розвиток, практична психологія, національна соціально-психологічна служба, професійна етика, психологічна проблема, життєва ситуація особистості, просвітницька робота, соціально-психологічна профілактика, психологічне консультування, психологічна корекція і психотерапія, структура психологічної служби системи освіти.

5. Структура залікового кредиту з дисципліни «Соціальна психологія» (денна форма навчання)

	Кількість годин					Контрольні заходи*
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Індивідуальна робота	Тренінг	
Змістовий модуль 1. Предмет, історія та методи дослідження соціальної психології						
Тема 1. Соціальна психологія як наука і навчальна дисципліна	2	2	4	-	1	1, 2
Тема 2. Методологія і методи дослідження соціальної психології	2	2	4	1		1, 2
Тема 3. Суспільні відносини і проблема спілкування в психології	2	2	6	-	1	1, 2
Тема 4. Структура спілкування. Соціальна психологія комунікації	2	2	6	1		1, 2
Тема 5. Спілкування як взаємодія і сприймання людьми один одного	2	2	6	-	1	1, 2, 3, 4
Змістовий модуль 2. Особистість у соціальній психології і суспільному житті						
Тема 6. Особистість у сфері соціальних відносин.	2	2	6	-	1	1, 2
Тема 7. Особистість у структурі групових взаємовідносин	2	2	6	-		1, 2, 5
Тема 8. Я – концепція та особиста визначеність людини у соціумі	2	2	6	-		1, 2
Тема 9. Проблема групи в сучасній соціальній психології. Психологія великих груп	2	2	6	-	1	1, 2
Тема 10. Засадничі орієнтири психології малих груп	2	2	4	1		1, 2, 6
Тема 11. Функціонально-динамічні процеси в малій групі	2	2	4	-	1	1, 2
Тема 12. Психологія групового впливу і міжгрупових взаємовідносин	2	2	4	-		1, 2, 3
Змістовий модуль 3. Соціальна психологія організацій						
Тема 13. Організація як об’єкт соціально- психологічного аналізу	2	2	4	1	1	1, 2
Тема 14. Полімотивація поведінки і спонукування організаційних досягнень	2	2	6	-		1, 2.
Тема 15. Прикладна соціальна психологія. Проблема створення соціально-психологічної служби.	2	2	6	-	1	1, 2, 3, 7

Разом	28	28	78	4	8	
--------------	-----------	-----------	-----------	----------	----------	--

- * Примітка. 1.стандартизовані тести;
2.поточне опитування;
3.залікове модульне тестування та опитування;
4.командні проекти;
5.аналітичні звіти, реферати, есе;
6.презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
7.оцінювання результатів самостійної роботи;
8.студентські презентації та виступи на наукових заходах;

(заочна форма навчання)

	Кількість годин				
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Індивідуальна робота	Контрольні заходи*
Змістовий модуль 1. Предмет, історія та методи дослідження соціальної психології					
Тема 1. Соціальна психологія як наука і навчальна дисципліна	2		8	-	
Тема 2. Методологія і методи дослідження соціальної психології			8	-	
Тема 3. Суспільні відносини і проблема спілкування в психології			8	-	
Тема 4. Структура спілкування. Соціальна психологія комунікації			10	-	
Тема 5. Спілкування як взаємодія і сприймання людьми один одного			10	-	
Тема 6. Особистість у сфері соціальних відносин.	2		10	-	
Тема 7. Особистість у структурі групових взаємовідносин			10	-	
Тема 8. Я – концепція та особиста визначеність людини у соціумі			10	-	
Тема 9. Проблема групи в сучасній соціальній психології. Психологія великих груп	2	2	10	-	
Тема 10. Засадничі орієнтири психології малих груп			10	-	
Тема 11. Функціонально-динамічні процеси в малій групі			10	-	
Тема 12. Психологія групового впливу і міжгрупових взаємовідносин			10	-	
Тема13. Організація як об’єкт соціально-психологічного аналізу	2		10	-	
Тема 14. Полімотивація поведінки і спонукання організаційних досягнень		2	6	-	
Тема 15. Прикладна соціальна психологія. Проблема створення соціально-психологічної служби.			8	-	

Разом	8	4	138		
-------	---	---	-----	--	--

5. Тематика практичних семінарських занять ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.

Предмет, історія та методи дослідження соціальної психології

Практичне заняття №1.

Тема. Соціальна психологія як наука і навчальна дисципліна.

Питання для обговорення:

1. Предмет і завдання соціальної психології.
2. Місце соціальної психології у системі наукового знання.
3. Етапи становлення соціальної психології.
4. Основні теоретичні напрями розвитку сучасної соціальної психології.
5. Соціально-психологічні ідеї і загальнолюдські цінності.

Ключові поняття:

соціальна психологія, соціальне, психічне, соціально-психологічна реальність, соціально-психологічне відображення, груповий суб'єкт діяльності, група, первинна група, колектив, соціальна спільність, соціально-нормативна регуляція, соціальна психіка, психологія народів, психологія мас, нормативний порядок (соціальна поведінка), соціальна фасилітація, соціальна інгібіція, публічний ефект, групова динаміка, топологічна психологія, психотехніка.

Дискусійне обговорення питань теоретичних напрямів розвитку сучасної соціальної психології

Практичне заняття №2.

Тема. Методологія і методи дослідження соціальної психології.

Питання для обговорення:

1. Методологічні засади соціально-психологічного дослідження.
2. Проблема якості та достовірності соціально-психологічної інформації.
3. Використання гіпотез і теорії.
4. Методи спостереження, вивчення документів та опитування.
5. Метод експерименту і тестування.
6. Соціометрія. Соціально-психологічний тренінг як метод саморозвитку особистості.
7. Дискусійні проблеми застосування методів соціально-психологічного пізнання та етика експериментування.
8. Ідея фундаментального соціально-психологічного експерименту.

Ключові поняття:

методологія, методи, програма дослідження, гіпотеза дослідження, вибірка, точність інформації, валідність, надійність, інтерпретація, спостереження, експеримент, опитування, тест, теорія, соціометрія, соціально-психологічний тренінг, дослідна програма, освітня технологія, програма розвитку особистості.

Моделювання практичних ситуацій, пов'язаних з проблеми застосування методів соціально-психологічного пізнання.

Практичне заняття №3.

Тема. Суспільні відносини і проблема спілкування в психології.

Питання для обговорення:

1. Спілкування і спільність. Спілкування та соціальні відносини.
2. Теоретико-методологічні проблеми дослідження зв'язку суспільних і

- міжособистісних відносин.
3. Розвиток спілкування в онтогенезі.
 4. Спілкування як універсальна форма вияву активності особистості.
 5. Значення і функції спілкування у соціальному становленні індивіда.

Ключові поняття:

спілкування, мікросередовище, макросередовище, соціальна роль, стиль виконання ролі, спілкування як реалізація відносин, суспільні відносини, міжособистісні відносини, онтогенез, активність, функції спілкування.

Практичні завдання щодо проблеми дослідження зв'язку суспільних і міжособистісних відносин

Практичне заняття №4.

Тема. Структура спілкування. Соціальна психологія комунікації.

Питання для обговорення:

1. Модель структури спілкування та її аналіз.
2. Поняття про комунікацію та її особливості. Способи міжсуб'єктного інформаційного зв'язку. Вербальні та невербальні засоби комунікації.
3. Соціально-психологічні бар'єри спілкування.
4. Зворотній зв'язок та його роль у спілкуванні. Види спілкування та діяльності.

Ключові поняття:

екстеріоризація мовлення, комунікація, інтеракція, перцепція, вербальна комунікація, інтеріоризація мовлення, невербальна комунікація, соціальні бар'єри спілкування, зворотній зв'язок, фасцинація; міжіндивідне, індивідуально-групове, міжгрупове та особистісне спілкування.

Дискусійне обговорення питань соціально-психологічних бар'єрів спілкування.

Практичне заняття №5.

Тема. Спілкування як взаємодія і сприймання людьми один одного.

Питання для обговорення:

1. Анатомія взаємодії та її різновиди.
2. Структурні концепції взаємодії в історичному вимірі.
3. Перцептивний аспект спілкування.
4. Цілі, зміст і механізми взаєморозуміння в процесі спілкування. Явище каузальної атрибуції. Установка і спілкування.
5. Соціально-психологічні способи впливу в процесі спілкування.

Ключові поняття:

взаємодія, структура взаємодії, різновиди інтеракції, стратегія та тактика взаємодії, ідентифікація, емпатія, рефлексія, каузальна атрибуція, установка, стереотип, атракція, соціальний вплив.

Моделювання практичних ситуацій, пов'язаних з соціально-психологічними способами впливу в процесі спілкування.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ОСОБИСТІСТЬ У СОЦІАЛЬНІЙ ПСИХОЛОГІЇ І СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ.

Практичне заняття №6.

Тема. Особистість у сфері соціальних відносин.

Питання для обговорення:

1. Розвиток особистості у змінному соціальному оточенні. Особистість як предмет дослідження соціології і психології.
2. Проблематика особистості у соціальній психології.
3. Феномен соціалізації індивіда: поняття, зміст, стадії.
4. Соціально-психологічна структура особистості, підходи і концепції.

5. Соціально-психологічні засоби збереження психічного здоров'я особистості.

Ключові поняття:

особистість, індивід, суб'єкт, індивідуальність, психіка, атракція, соціальне середовище, адаптація, індивідуалізація, інтеграція, онтогенез, філогенез, соціальний тип, соціальна типологія особистості, соціалізація, центрування, спілкування, самосвідомість, інститути соціалізації, соціально-психологічна структура особистості, субординація, координація, здоровий спосіб життя, психотерапія.

Практичне заняття №7.

Тема. Особистість у структурі групових взаємовідносин.

Питання для обговорення:

1. Соціальна установка і диспозиційна регуляція поведінки особистості.
2. Статус і позиція особистості в групі.
3. Соціальна роль як спосіб реалізації статусу і позиції особистості. Особистість як суб'єкт взаємодії і спілкування. Соціально-психологічні якості особистості.
4. Соціально-культурні зміни і напрями розвитку особистості.
5. Перспектива дослідження особистості в соціальній психології.

Ключові поняття:

аттитюд, функції аттитюда, структура аттитюда, внутрішня позиція особистості, диспозиційна концепція регуляції соціальної поведінки особистості, статус, позиція, знеособлена ситуація, особистий контакт, безпосередня взаємодія, соціальна роль, структура ролі, механізми перцептивного захисту, ефект "очікування".

Дискусійне обговорення питань: Соціальна установка і диспозиційна регуляція поведінки особистості у структурі групових взаємовідносин

Практичне заняття №8.

Тема. Я-концепція та особиста визначеність людини у соціумі.

Питання для обговорення:

1. Поняття про Я-концепцію особи та її становлення у системі соціальних взаємовідносин.
2. Я-концепція повноцінно-функціональної особистості.
3. Самоефективність, самооцінка і схильність на користь свого Я у контексті соціальних взаємостосунків.
4. Поняття особистої визначеності, соціальний статус і спадкоємні засади розвитку власного Я.
5. Я-концепція як персоніфікація соціальної поведінки та соціальна матриця ідентифікації особистості в соціумі. Значення Я-концепції у житті людини.

Ключові поняття:

Я-концепція, структура Я-концепції, Я-усвідомлюване, Я як об'єкт, Я-концепція як сукупність установок "на себе", когнітивна, оцінкова та поведінкова складові Я-концепції; самооцінка, реальне Я, дзеркальне Я, ідеальне Я, его-ідентичність, концепція самості, самоактуалізація, актуалізація, повноцінно-функціональна особистість, екзистенція, само-ефективність, схильність на користь свого Я, Я-образ, Я-структура, самопрезентація.

Практичне заняття №9.

Тема. Проблема групи в сучасній соціальній психології. Психологія великих груп.

Питання для обговорення:

1. Поняття про групу як соціально-психологічне явище.

2. Сутнісні ознаки групи та їх характеристика. Параметри соціально-психологічного аналізу групи.
3. Поняття про статус, позицію та роль індивіда в групі. Класифікація груп.
4. Психологічний опис (характеристика) великої соціальної групи.
5. Психологічні особливості етнічних груп та українського національного характеру. Поняття про ментальність.
6. Загальна характеристика неорганізованих (стихійних) груп. Соціальні рухи.

Ключові поняття:

група, групові атрибути, велика група, мала група, умовна група, реальна група, референтна група, дифузні групи, асоціації, корпорації, колективи, етнічні групи, групові новоутворення. Групові параметри, групові очікування, санкції, соціальні спільності, соціальний характер, стереотип, модальна особистість, амбіційність, соціальний рух, механізм приєднання до руху, теорія відносної депривації, мобілізація ресурсів.

Практичні завдання щодо визначення статусу, позиції та ролі індивіда в групі.

Практичне заняття №10.

Тема. Засадничі орієнтири психології малих груп

Питання для обговорення:

1. Проблема малої соціальної групи в історичній ретроспективі.
2. Наукове обґрунтування малої групи. Класифікація малих груп.
3. Теоретичні концепції малих груп та їх достовірність.
4. Структура і стиль взаємовідносин у малій соціальній групі.
5. Утворення, розвиток та розпад малих груп. Психологічна теорія колективу.

Ключові поняття:

мала група, класифікація малої групи, соціальна інгібіція, коакція, первинна і вторинна групи, формальні і неформальні групи, групи членства і референтні групи, одновимірна модель розвитку малої групи, двовимірні моделі розвитку групи, моделі групоутворення, колектив, психологічна теорія колективу.

Практичне заняття №11.

Тема. Функціонально-динамічні процеси в малій групі.

Питання для обговорення:

1. Поняття, процеси та механізми групової динаміки.
2. Нормативна поведінка у становленні соціальної групи.
3. Феномен групового тиску. Вплив більшості та меншості на функціонування групи. Конформізм та конформність.
4. Референтні групи особистості: концепція, функції та еталони поведінки.
5. Поняття групової згуртованості.
6. Міжособистісна сумісність та соціально-психологічні умови її розвитку.
Групові конфлікти і способи їх подолання.

Ключові поняття:

групова динаміка, групові процеси, механізми групової динаміки (розв'язання внутрішньогрупових суперечностей), ідіосинкразичний кредит, психологічний обмін, групові (соціальні) норми, соціальні санкції, конформізм, конформність, нормативний та інформативний впливи, конформна поведінка, нонконформність, ідентифікація, самостійність, "менішність", "більшість", стиль поведінки, "референтний індивід", "референтна влада", потенційне соціальне "Я", нормативна референтна група, порівняльна референтна група, групова згуртованість, міжособистісна сумісність, типи міжособистісної сумісності, конфлікт.

Практичні завдання щодо групових конфліктів і способів їх подолання.

Практичне заняття №12.

Тема. Психологія групового впливу і міжгрупових взаємовідносин.

Питання для обговорення:

1. Соціальна фасилітація як основна форма групового впливу.
2. Соціальна лінь та деіндивідуалізація в груповій взаємодії.
3. Погрупування мислення особистостей як наслідок групового впливу: симптоми, дія, запобігання.
4. Історія і теорія дослідження міжгрупових відносин.
5. Діяльнісний та соціально-експериментальний підходи до розв'язання проблеми між- групових взаємовідносин.

Ключові поняття:

соціальна фасилітація, ефект соціальної фасилітації, соціальна лінь, деіндивідуалізація, групова поляризація, соціальне порівняння, погрупування мислення, феномен внутрішньогрупового фаворитизму, міжгрупові взаємовідносини.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ОРГАНІЗАЦІЙ

Практичне заняття №13.

Тема. Організація як об'єкт соціально-психологічного аналізу.

Питання для обговорення:

1. Соціальна діяльність як чинник виникнення і функціонування організації.
2. Міждисциплінарне дослідження організації: систематизація підходів.
3. Організація як система, її сутнісні ознаки і системоутворювальні функції.
4. Соціально-психологічна регуляція діяльності: принципи організаційної цілісності.
5. Структурно-функціональна модель соціально-психологічної регуляції діяльності організації.
6. Поняття про організаційний клімат.

Ключові поняття:

організація, функції соціальної системи, концентрація, іррадіація, структурно-функціональні принципи, модель цілісного функціонування об'єкта, принцип зверхадаптивної природи соціально-психологічної регуляції, принцип енергоінформаційного співвідношення, організаційний клімат, параметри організаційного клімату, соціально-психологічний простір, інформаційний та діловий обмін, мотивація активності організаційної діяльності, соціально-психологічний клімат.

Практичне заняття №14.

Тема. Полімотивація поведінки і спонукання організаційних досягнень.

Питання для обговорення:

1. Організаційне опосередкування мотивації поведінки та проблема полімотивації оргдіяльності.
2. Структурна цілісність механізмів активізації діяльності і поведінки.
3. Модель полімотивації паритетної освітньої діяльності викладача і студентів.
4. Сфера організаційно-практичної або утилітарної мотивації (трудові функції, творча актуалізація, досягнення, кар'єра, винагорода).
5. Сфера інституційної мотивації: спрямованість, механізми, складові.
6. Сфера мотивації організаційного менталітету (оргпричетність, престиж соціальної діяльності, сенс життя).

Ключові поняття:

мотивація, полімотивація, адаптація, влада і підкорення, організаційно-практична (утилітарна) мотивація, організаційно-інституційна мотивація, організаційний менталітет.

Практичне заняття №15.

Тема. Прикладна соціальна психологія.

Проблема створення соціально-психологічної служби.

Питання для обговорення:

1. Статус, специфіка та ефективність прикладного дослідження в соціальній психології.
2. Практична соціальна психологія як сфера професійної діяльності.
3. Сучасні тенденції і напрями розвитку прикладної і практичної соціально-психологічної роботи.
4. Завдання, види діяльності та функції соціально-психологічної служби.
5. Основи організації соціально-психологічної служби в освітніх закладах.

Ключові поняття:

фундаментальні і прикладні дослідження, раціональна поведінкова технологія, соціально-психологічне втручання, психологічна служба промислового підприємства, ділова гра, організаційний розвиток, практична психологія, національна соціально-психологічна служба, професійна етика, психологічна проблема, життєва ситуація особистості, просвітницька робота, соціально-психологічна профілактика, психологічне консультування, психологічна корекція і психотерапія, структура психологічної служби системи освіти.

6. Тренінг з дисципліни

Мета тренінгу з дисципліни «Соціальна психологія» – сформувати у майбутніх фахівців повне і цілісне уявлення про майбутню професійну діяльність і особистість професіонала; розвивати адекватне розуміння самого себе як майбутнього професіонала і зміцнити професійну самооцінку; сформувати чітке уявлення про професійне майбутнє, оптимізувати життєві плани студентів; сприяти усвідомленню студентами своїх особистісних особливостей і творчих можливостей, унікальності власної Я-концепції.

Успішне проходження тренінгу сприяє посиленню практичної спрямованості у підготовці фахівців за ступенем вищої освіти «бакалавр».

Проведення тренінгу дозволяє:

- забезпечити засвоєння теоретичних знань, отриманих у процесі вивчення дисципліни «Соціальна психологія»;
- розвинути у студентів навички пропонування обґрунтованих рішень, використання теоретичних знань для розв'язання практичних завдань та змістовного інтерпретування отриманих результатів.

Організація і порядок проведення тренінгу

1. Вступна частина. Актуалізація теми тренінгового заняття та структуризація процесу його проведення. Ознайомлення студентів з метою тренінгу, його завданнями, процедурою проведення, очікуваними результатами. Представлення програми тренінгу.

2. Організаційна частина. Встановлення правил проведення тренінгу, формування робочих груп студентів, визначення завдань та розподіл ролей. Забезпечення учасників тренінгу роздатковими матеріалами: таблицями, бланками документів, алгоритмами проведення, інструкціями.

3. Практична частина. Виконання тренінгових завдань у групах із використанням базових та інноваційних методів проведення тренінгу за визначеною темою (проблемою). Підготовка презентаційних матеріалів за результатами виконання тренінгового завдання.

4. Підведення підсумків. Презентація практичної роботи в групах. Обговорення результатів виконання завдань, обмін думками з проблематики теми тренінгу, підведення підсумків, оцінка результативності роботи в групах та досягнення поставлених цілей тренінгу.

Організація і проведення тренінгу

Проведення тренінгу (8 год.)

Тема тренінгу: «Роль групи у житті соціального психолога»

Основні завдання.

1. Оволодіння певними соціально-психологічними знаннями;
2. Корекція і формування соціально-психологічних умінь і навичок;
3. Усвідомлення цілісності соціально-психологічного буття людей;
4. Розвиток здатності адекватно пізнавати себе і інших;
5. Оволодіння прийомами декодування психологічних повідомлень, що надходять від оточуючих;
6. Вивчення індивідуалізованих прийомів міжособистісного спілкування;
7. Чуттєве пізнання групово-динамічних феноменів і усвідомлення своєї приналежності до міжособистісних ситуацій, що виникають

СПТ включає в себе тренінг сенситивності, спрямований на створення відповідного емоційного фону за допомогою прийомів групової психотерапії, а також на розвиток психологічної чутливості учасників.

А також включає особистісний тренінг ділового спілкування шляхом рольової гри і дискусії. Тренінг сенситивності є синтезом рольової гри і групової психотерапії.

СПТ проводиться у групі під керівництвом викладача. Звичайний цикл занять розрахований на 4 години.

Метою тренінгу є створення умов для кращого і швидкого знайомства учасників тренінгу, ознайомлення їх із принципами роботи групи і вироблення групових ритуалів, оволодіння ігровим стилем спілкування, визначення особистісних особливостей кожного учасника, над яким йому доведеться працювати разом із групою. Тренінг оцінюється максимально 100 балів.

7. Тематика самостійної роботи студентів

Самостійна робота студентів полягає у підготовці презентаційних виступів, що оцінюються за 100-бальною шкалою і визначається як сукупність питомої ваги кожної складової:

-80% - підготовка презентації;

-20% - захист презентації.

Тематика презентацій:

1. Особливості американської та європейської соціальної психології.
2. Розвиток соціальної психології в Україні.
3. Основні методи соціально-психологічного дослідження.
4. Використання соціометричного методу в дослідженні колективу.
5. Типологічний підхід в психодіагностиці особистості та груп.
6. Соціальний статус як показник становища особистості в групі.
7. Особливості спілкування в педагогічному середовищі.
8. Еволюція комунікацій в суспільному житті.
9. Комунікативні бар'єри в стосунках різних поколінь.
10. Соціально-психологічні чинники поведінкових стереотипів.
11. Головні механізми взаєморозуміння в молодіжному середовищі.
12. Використання психологічних засобів впливу в соціальних мережах.
13. Прояв феномену наслідування в студентському середовищі.
14. Соціально-психологічні особливості етнічних груп в Україні.
15. Структура взаємовідносин в малій соціальній групі.
16. Соціально-психологічні чинники групової згуртованості.
17. Основні фактори міжособистісної сумісності.
18. Соціально-психологічні особливості сімейних конфліктів.

19. Використання психодіагностичних методів для профілізації навчання.
20. Вирішення проблеми профорієнтації психологічними методами.
21. Соціально-психологічні характеристики великих соціальних груп.
22. Соціально-психологічні відмінності феноменів «лідер» та «адміністратор».
23. Психологічна адекватність стилю управління сфері діяльності.
24. Соціально-психологічні аспекти вирішення конфліктних ситуацій.
25. Вплив соціального середовища на психологічне здоров'я особистості.
26. Соціально-психологічні чинники здорового способу життя.
27. Еволюція моралі в сімейних відносинах.
28. Особливості Я-концепції в гуманістичній психології.
29. Особливості психодіагностики в практиці соціального психолога.
30. Особливості консультативної роботи соціального психолога.

8. Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

У процесі вивчення дисципліни “Соціальна психологія” використовуються наступні засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання:

- поточне опитування, тестування;
- презентації результатів виконаних завдань;
- оцінювання результатів модульної контрольної роботи;
- оцінювання результатів самостійної роботи;
- аналітичні звіти, реферати;
- студентські презентації та виступи на наукових заходах;
- тренінг;
- інші види індивідуальних та групових завдань;
- екзамен.

9. Критерії, форми поточного та підсумкового контролю

Підсумковий бал (за 100-бальною шкалою) з дисципліни “Соціальна психологія” визначається як середньозважена величина, залежно від питомої ваги кожної складової залікового кредиту:

Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3	Модуль 4	Модуль 5
10 %	10 %	10 %	10 %	5%	15%	40%
Поточне оцінювання	Модульний контроль 1	Поточне оцінювання	Модульний контроль 2	Тренінг	Самостійна робота	Екзамен
Оцінюється як середнє арифметичне з оцінок, отриманих по темах 1-7	Підсумкова модульна контрольна робота по 1-7 темах Теоретичні питання (2 питання по макс 25 балів) Тестові завдання (5 тестів по 5 бали за тест) – макс. 25 балів Задача 1 – макс. 25 балів	Оцінюється як середнє арифметичне з оцінок, отриманих по темах 8-15	Підсумкова модульна контрольна робота по 8-15 темах Теоретичні питання (2 питання по макс 25 балів) Тестові завдання (5 тестів по 5 бали за тест) – макс. 25 балів Задача 1 – макс. 25 балів	Результат виконання завдання (макс. 100 балів)	Сукупність питомої ваги кожної складової: -80% - підготовка презентації; -20% - захист презентації.	Теоретичне питання – макс 20 балів Тестові завдання (10 тестів по 3 бали за тест) – макс. 30 балів Задача 1 – макс. 25 балів Задача 2 – макс. 25 балів

Поточне опитування під час заняття:

90–100 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань;

75–89 балів – достатньо повно володіє навчальним матеріалом, але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки;

65–74 бали – в цілому володіє навчальним матеріалом та викладає його основний зміст, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки;

60–64 бали – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, фрагментарно (без аргументації та обґрунтування) його викладає, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань, допускаючи при цьому суттєві неточності;

1–59 балів – не володіє навчальним матеріалом, не розкриває зміст теоретичних питань.

Підсумкова оцінка за поточне опитування кожного модуля визначається як середнє арифметичне оцінок, отриманих під час занять в межах кожного модуля.

Тренінг:

90–100 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його використовує під час виконання завдань тренінгу, виявляє творчий підхід до виконання завдань;

75–89 балів – достатньо повно володіє навчальним матеріалом, але при виконанні окремих завдань тренінгу не вистачає достатньої глибини та аргументації його використання, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки, загалом виявляє творчий підхід до виконання завдань;

65–74 бали – в цілому володіє навчальним матеріалом та загалом його використовує при виконанні завдань тренінгу, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому суттєві неточності та помилки, в окремих моментах виявляє творчий підхід до виконання завдань;

60–64 бали – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, фрагментарно (без аргументації та обґрунтування) його використовує, недостатньо розкриває зміст завдань тренінгу, допускаючи при цьому суттєві неточності, не виявляє творчого підходу до виконання завдань;

1–59 – не володіє навчальним матеріалом, не розкриває зміст завдань тренінгу, не бере участі у колективних завданнях під час проведення тренінгу.

Самостійна робота:

90–100 балів – зміст самостійної роботи повністю відповідає встановленим вимогам, містить елементи самостійного дослідження, свідчить про високий рівень опанування навчального матеріалу, студент на високому рівні виявляє творчий підхід до виконання завдань;

75–89 балів – зміст самостійної роботи в основному відповідає встановленим вимогам, можуть бути несуттєві недопрацювання за окремими завданнями, свідчить про належний рівень опанування навчального матеріалу, студент належно виявляє творчий підхід до виконання завдань;

60–74 балів – поставлені завдання виконані на недостатньому рівні; наведені авторські напрацювання є загальними і слабо обґрунтованими, свідчать про недостатній рівень опанування навчального матеріалу; студент припускається значних помилок у виконанні завдань, в окремих моментах виявляє творчий підхід до виконання завдань;

1–59 балів – завдання практично не виконані; відсутні авторські напрацювання; грубі помилки у вирішенні завдань роботи, що свідчать про низький рівень опанування навчального матеріалу; студент не виявляє творчого підходу до виконання завдань.

Модульна робота – види контролю, при яких засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу оцінюється від 0 до 100 балів як сума балів за виконані завдання.

Екзаменаційний білет складається із:

тестів: 5 тестів, за правильну відповідь на кожен із яких студент може отримати 5 балів, що в підсумку дає максимально 25 балів;

5 балів – за тест надано правильну відповідь.

практичних завдань: 1 завдання, за розв'язання студент може отримати від 0 до 25 балів;

15–25 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, правильно розв'язує практичне завдання і інтерпретує отримані результати, демонструє самостійність виконання.

5–14 балів – у достатньому обсязі володіє навчальним матеріалом, правильно розв'язує практичне завдання, але на додаткові контрольні запитання відсутня повна відповідь, допускає несуттєві неточності та фрагментарно (без аргументації) інтерпретує отримані результати, демонструє самостійність виконання.

1–4 балів – не в повному обсязі володіє матеріалом, фрагментарно розв'язує практичне завдання, допускає суттєві неточності, поверхнево його викладає, недостатньо розкриває зміст поставлених питань.

теоретичного питання: 2 теоретичних питання, за відповідь на кожне питання, студент може отримати від 0 до 25 балів, що в підсумку дає максимально 50 балів

15–25 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, всебічно, самостійно та аргументовано його викладає під час відповіді, глибоко та всебічно розкриває зміст завдання.

1–14 балів – в цілому володіє навчальним матеріалом, але не в повному обсязі, фрагментарно (без аргументації та обґрунтування) його викладає, недостатньо розкриває зміст завдання, допускаючи при цьому суттєві неточності, відповіді на запитання нечіткі.

Екзамен – види контролю, при яких засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу оцінюється від 0 до 100 балів як сума балів за виконані завдання.

Екзаменаційний білет складається із:

тестів: 10 тестів, за правильну відповідь на кожен із яких студент може отримати 3 бали, що в підсумку дає максимально 30 балів;

3 бали – на тест надано правильну відповідь.

практичних завдань: 2 задачі, за розв'язання кожної із яких студент може отримати від 0 до 25 балів, що в підсумку дає максимально 50 балів;

15–25 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, правильно розв'язує практичне завдання і інтерпретує отримані результати, демонструє самостійність виконання.

5–14 балів – у достатньому обсязі володіє навчальним матеріалом, правильно розв'язує практичне завдання, але на додаткові контрольні запитання відсутня повна відповідь, допускає несуттєві неточності та фрагментарно (без аргументації) інтерпретує отримані результати, демонструє самостійність виконання.

1–4 балів – не в повному обсязі володіє матеріалом, фрагментарно розв'язує практичне завдання, допускає суттєві неточності, поверхнево його викладає, недостатньо розкриває зміст поставлених питань.

теоретичного питання: 1 теоретичне питання, за відповідь на яке студент може отримати від 0 до 20 балів.

10–20 балів – у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, всебічно, самостійно та аргументовано його викладає під час відповіді, глибоко та всебічно розкриває зміст завдання.

1–9 балів – в цілому володіє навчальним матеріалом, але не в повному обсязі, фрагментарно (без аргументації та обґрунтування) його викладає, недостатньо розкриває зміст завдання, допускаючи при цьому суттєві неточності, відповіді на запитання нечіткі.

Шкала оцінювання:

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90-100	відмінно	A (відмінно)
85-89	добре	B (дуже добре)
75-84		C (добре)
65-74	задовільно	D (задовільно)
60-64		E (достатньо)
35-59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1-34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

10.Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

№	Найменування	Номер теми
1.	Мультимедійний проєктор	1-15
2.	Проекційний екран	1-15
3	Комунікаційне програмне забезпечення (Internet Explorer, Google Chrome, Firefox)	1-15
4	Комунікаційне програмне забезпечення (Zoom) для проведення занять у режимі он-лайн (за необхідності)	1-15
5	Комунікаційна навчальна платформа (Moodle) для організації дистанційного навчання (за необхідності)	1-15
6	Програмне забезпечення: ОС Windows	1-15
7	Інструменти Microsoft Office (Word; Excel; Power Point і т. і.)	1-15

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Ануфрієва Н.М., Зелінська Т.М., Єрмакова Н.О. Соціальна психологія. Навч. посібник. К.: Капавела. 2023. 370 с.
2. Кудерміна О. І., Казміренко Л. І., Власенко С. Б. Соціальна психологія: навчальний посібник. Київ: НАВС, 2020.
3. Поліщук В.М. Соціальна психологія (програмні основи, змістові модулі, інформаційне забезпечення): навчальний посібник. Суми: Університетська книга, 2021. 217 с.
4. Просяник О. П. Зима О. Г. Системна типологізація концепції соціального конфлікту. Вчені записки Таврійського нац. ун-ту ім. В. І.Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2021. Т. 32 (71). № 1. Ч. 3. С. 161-167.
5. Слюсаревський М. М., Хазратова Н. В. Теоретичні напрями соціальної психології: навч. посібник / Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2020. 104 с.
6. Соціальна психологія : навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра / Н. Ю. Волянчук, Г. В. Ложкін, О. В. Винославська, І. О. Блохіна, М. О. Кононець, О. В. Сербова, О. Л. Субашкевич І. Р., Шпагіна А. Д. Дослідження соціально-психологічних настроїв українців у період війни. Вчені записки ТНУ імені ВІ Вернадського. Серія: Психологія. №

33 (72). 2022. С. 2.

7. Ставицька С.О., Волошина В.В. Соціальна психологія: Практикум. Київ. 2023. 320 с.

Туриніна, О. В. Москаленко, С. О. Хілько, В. О. Чумаков. 2-е вид., перероб. і допов. ; КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2024. 594 с.

8. Толстова М. Соціальна стабільність та соціальні конфлікти у вимірі національної безпеки. Проблеми охорони праці, промислової та цивільної безпеки (2021). С. 97-103.

9. Wojciszke Bogdan Psychologia społeczna. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2021. 636 s.

10. Crisp Richard J., Turner Rhiannon N. Psychologia społeczna. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020. 384 s.